طرح پیشنهادی سردر دانشگاه شاهد با رویکرد خلق یک نشانه شهری شاخص و هویت‌بخش شکل گرفته است؛ عنصری که فراتر از نقش عملکردی ورودی، به‌عنوان آستانه‌ای معمارانه، بیانگر جایگاه فرهنگی، هویتی و سازمان فضایی دانشگاه باشد. ایده اصلی طرح بر بازخوانی الگوهای معماری ایرانی ـ اسلامی در قالب زبانی معاصر استوار است؛ به‌گونه‌ای که پوسته‌ای سیال با الهام از طاق‌سازی و آجرکاری سنتی، در فرمی یکپارچه و امروزی بازتعریف شده و تصویری ماندگار، خوانا و واجد تشخص برای ورودی مجموعه ایجاد می‌کند.در لایه هویتی طرح، سطح زیرین طاق با بهره‌گیری از رنگ و هندسه‌ای الهام‌گرفته از کاربندی و مقرنس ایرانی طراحی شده است تا پیوندی معنادار میان سنت و بیان معاصر برقرار شود. این ویژگی، ضمن ارتقای کیفیت بصری و ادراکی فضا، بر هویت فرهنگی پروژه تأکید کرده و به شکل‌گیری تجربه‌ای متمایز از ورود می‌انجامد.سازمان‌دهی عملکردی طرح نیز بر پایه وضوح حرکتی، کنترل تردد و تفکیک مناسب دسترسی‌ها شکل گرفته است. استقرار کیوسک نگهبانی در مرکز، امکان نظارت مؤثر و مستقیم بر ورودی را فراهم کرده و هم‌زمان دو مسیر سواره را سامان‌دهی می‌کند. در دو سوی محور اصلی نیز ورودی‌های مستقل بانوان و آقایان به‌صورت خوانا و متقارن جانمایی شده‌اند تا پاسخ‌گویی عملکردی، نظم فضایی و سهولت دسترسی به‌صورت هم‌زمان تأمین شود. بر این اساس، طرح حاضر می‌کوشد با تلفیق هویت بومی، زبان معاصر، نظم عملکردی و الزامات امنیتی، سردری متناسب با شأن دانشگاه شاهد ارائه دهد؛ سردری که هم در مقیاس معماری و شهری واجد کیفیت نمادین و ماندگاری باشد و هم در سطح عملکرد، پاسخی دقیق، روشن و کارآمد به نیازهای ورودی اصلی مجموعه ارائه کند.